

meest wadata ja kuulda, igga sam olli tal omas kohhas ja igga sõna omas paigas. Ta olli kaagelest ümber reisinud ja olli paljo nāind ja kuulnd, ja olli mōnda ka tāhhele pand ja õppetust vasta wōtnud iñimeste käest ja juhtusest. Alli ollin árra tallitand ja lāksin tappa taggasí juttu sahkama. Jo Andres ja wōeras mees ollid juttu allustand.

Andres ütles: „Jubba nālg kohhendab kaekotti ja körib keppi. Kust poolt kūlamees tulled, kas iggal pool rukkis ni waene on, kui meil?“ Wōeras ütles: „Jumal parako, iggal pool sesamane willetsus. Mōisa wāljade peal iggal pool kaunis willi, agga kui tuul tallopoja pöldude mōda puuhub, üks kōrs teist kinni ei sa.“ Miina siis küssisin: „Kudda se imme-ässü tulleb, et iggas kohhas tallopoja wāljad sandid ja mōisa wāljad kaunid?“ Wōeras ütles: „ei olle se werske seemne pārrast, ei olle se oledo kūlivamise sū, ei olle se tule ei ka fu teggu, — aina miñewa sūggise ism ja wiham rikkus tallopoja rukkiwāljad árra.“ Mulle tulli jo suddame jällestus peale — jubba Andres wangutas pead ja ütles: tūhhi jut!

Wōeras mehhe wisi ei tunnud ja wōttis selle sõna poleks wihhaks, ütteldest: „wai nōnda; miina tahhan oma kōne árraselletada, ütle siña siis parremat õppetust, ja same siis kuulda, kummale kolmas mees digust annab.

Miina ollen kaagelest maal ümbersöitnud

ja ollen moisnikkude ja tallorahwa käest kuulnud, et eñamiste werske seemnega kūlwäsid; agga werske seemne rukkis on mōisa wāljade peal kaunis ja tallopoja wāljadel aina waene. Kus waña seemnega kūlwäsid, on se samane assi. Sedda sama wisi ei olle ka pöolloarrimise sū: oletuma pöld on ni sama paljas kui olekandja. Kas fu wōi tule teggu, sedda wōid siña pārrast tāhhendata, ehk siña olled targem fu - kubjas ehk tule - katsja kui miina. — Kui sa agga miñewa suuve ilma tāhhele pañid, kūl sa siis tead, et Jani pāwast Jakobi páwani ja Jakobi páwast 3. Augusti fu páwani wihma ja jälle wihma sadbas, igga páw ja igga ó ikka eñam, et pölsud aina porrilombid ollid. 3. Augusti fu páwal tulli kuiwa ja kuiw taewas jái meile 28. Augusti sadik, se olli agga pissut ülle kolme nāddala; siis akkas jälle wihma puistama ja páw olli páwast mārjem. Kuiwal ajal mōisa wāljad saiwad walmis ja olli ka weel seemnel aega iddaneta ja töusta. Tallopoegade kūlvi ajad olliwad iljamad. Egga enne Rukki - Marja - páwa iwwa pöldu ei wissata. Üks otas weelnore fu peale, teine tōi leppa lehtedest tarkust, kolmas kasse oksadest, neljas otas koer piddi akkama rohtu sōma, — kuiw aeg tōttas mōda, ja iwwa, mis liig mārja mulla sisse sai, māddanes árra, enne kui iddema akkas. Agga kes perremees ka aeksaste